

Knud Lind (FP):

Når jeg hører fru Hanne Severinsen, så kommer jeg af en eller anden mærkelig grund altid til at tænke på en kordegn i kirken, der er i færd med indgangsbønnen. Man sidder og spekulerer på, at der bliver remset en hel masse op; men hjælper det? Og det er sådan set noget a la det, for jeg ved ikke, jeg er ikke sikker på, at fru Hanne Severinsen har hjulpet dansk landbrug, men jeg er heller ikke sikker på, at fru Hanne Severinsen har skadet dansk landbrug, så det er sådan set lidt la la. Det, man kan se på i dag, er, hvor Danmark er blevet grønt, dejlige grønne marker, man kan ligefrem se, at markerne er blevet 18 pct. mere grønne – eller kan man? Da jeg læste miljøministerens redegørelse og i særdeleshed de mange anklager, som miljøministeren rejser mod dansk landbrug, blev jeg faktisk lidt ked af det, og jeg havde håbet, at fru Hanne Severinsen i stedet for at remse op af redegørelsen havde taget fat på disse anklager. Men det skulle Venstres og landmændenes ordfører i denne sag altså ikke beskæftige sig med.

På side 3 kan man læse, at det øgede nitratindhold i grundvandet alene skyldes udvaskningen fra den arme landmands marker.

Kvælstofudvaskningen i fjerde og kystnære områder skyldes igen den arme landmand og industrien. Miljøtilstanden i de åbne havområder skyldes kvælstoftilførslerne fra den arme landmand igen. Man kan få det indtryk, at denne arme landmand slet ikke har gjort noget som helst, i hvert fald ved at læse på side 3, og landmandens ordfører remsede bare op i stedet for at tilbagevise disse anklager.

Går man imidlertid videre i redegørelsen, så kan man da godt opdage, at landbruget jo har gjort noget, og det har endda gjort det, som Folketinget bad det om. Hvis man skubber til den første brik i en række dominobrikker, så vil man med rimelighed kunne forvente, at den sidste dominobrik vælter, uden at man derved har skubbet til lige netop denne brik.

Miljøministeren bruger dominometoden, når ministeren på side 3 vil anklage landbruget for alskens miljøulykker. Nitratholdigt grundvand er landbrugets skyld, en hel del af grundvandet vil løbe til nærmeste bæk eller å og derefter ud i fjerde og kystnære områder, og det er igen landbrugets skyld, når det er kommet derud; og når det nitratholdige grundvand så er nået til fjordene og de kystnære områder, ja, så

siger man igen, at det er landbruget. Det bliver skreget ud som den store, fæle synder.

Når vandet fra fjordene og kyststrækningerne på grund af havstrømme senere når ud i Kattegat og Bælthavet, så er det igen det danske landbrug, som er den fæle synder. Og det er jo denne miljømæssige dominometode, man bruger til at få klasket det, der hedder dansk landbrug, rigtig godt ned. Med denne miljømæssige dominobrikmetode får miljøministeren held til at lægge det danske landbrug for had.

Når det gælder et hæderligt skøn og forsvar for dansk landbrug, er regeringen yderst tilbageholdende. Det indskrænker sig reelt på side 3 til, at miljøministeren helt forblømt skriver: »Dog har nogle typer grundvandsmagasiner vist sig væsentlig mindre sårbare over for nitratforurening end hidtil antaget«.

Jeg går ud fra, at i denne forblømede sætning gemmer der sig en grundig videnskabelig undersøgelse omkring Horsenseggen, der helt klart viser, at den nitratbombe, som regeringen har brugt til at skræmme gud og hvermand med og til at gennemtrumfe vandmiljøplanen, reelt er en miljømæssig fuser for så vidt angår nitratforureningen af grundvandet. Det nitratholdige overfladevand synker jo ikke direkte ned i grundvandet, som man hidtil har antaget, men det bliver standset undervejs og bøjer af mod nærmeste vandløb. Der sker en mindre forsurening, det kan man tale om.

Et af resultaterne fra Horsenseggen, hvor vi jo var ovre sidste sommer, er, at den nitratbombe, som man egentlig har tænkt på, jo ikke er det, som man kaldte den. Men se, det gemmer man så i en forblømt sætning på side 3 i stedet for virkelig at være reel i sin argumentation og også sige det, som er positivt for så vidt angår dansk landbrug.

Det undrer mig, da miljøministeren ellers gør meget flittigt brug af de danske skove i form af en uendelig række af pressemeddelelser fra Miljøministeriet, at der ikke har været plads til en grundig orientering om de nye resultater om overfladevandets vej ned igennem jordlagene i denne uendelige række af selvrosenotitser, som er kommet fra trykkermaskinen i Miljøministeriet.

Nuvel, på side 5 gør miljøministeren status og må trods alt erkende, at dansk landbrug har overholdt sin del af vandmiljøplanen. Det er kedeligt at måtte skrive det, men det står der